

Motion

1979/80: 157

**av Bertil Hansson och Kerstin Anér
om upprättande av diplomatiska förbindelser med Vatikanstaten**

Under det senaste året har det varit omöjligt för varje utrikespolitisk iakttagare att blunda för den betydelse som den katolska världens överhuvud och hans stab har som politisk faktor. Det är inte så mycket påvens politiska uttalanden som ger denna effekt, som det faktum att han personifierar en ideologisk världsmakt och därmed överskrider politiska gränslinjer som annars är tätt slutna mot omvärlden. Det är också ett faktum, välbekant för alla initierade, att Vatikanens samlade information om förhållandena i världen är överlägsen många av de nationella regeringarnas. Västdiplomater i en östeuropeisk huvudstad finner t. ex. ofta att de får fler och bättre upplysningar om det land de själva är stationerade i, om de tar kontakt med sina kolleger i Vatikanstaten, än de kan inhämta själva på ort och ställe.

Sverige står i dag av historiska men irrationella skäl utanför detta nätverk. Det kan endast vara till skada för oss. En annan väsentlig anledning till att den svenska staten borde upprätta normala diplomatiska förbindelser med Vatikanen är det faktum att en ökande del av svenska medborgare och blivande medborgare (invandrare och deras barn) är katoliker och ofta känner en stark solidaritet med sin religion. För dessa är det obegripligt att deras nya hemland ignorerar deras religions högste företrädare. Det finns inte heller någon som helst anledning för Sverige att göra detta.

Mot bakgrund av det ovan anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen anhåller att Sverige upprättar diplomatiska förbindelser med Vatikanstaten.

Stockholm den 10 januari 1980

BERTIL HANSSON (fp)

KERSTIN ANÉR (fp)